

תת"ע 3692/09/17 - מאור פורמן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3692-09-17 מדינת ישראל נ' פורמן מאור
תיק חיצוני: 90508213627

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מאור פורמן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.10.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪ ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. המבקש טען כי מעולם לא נעצר על ידי שוטר בגין נהיגה במהירות מופרזת וכי לא קיבל בדואר הודעת קנס מכל סוג שהוא. טען כי לא קיבל זימון לדיון בבית המשפט וכי למיטב ידיעתו אף אחד מבני משפחתו לא קיבל ולא חתם על מסמך דומה. עוד טען כי לא הוצג בפניו אישור מסירה של זימון לדיון בבית המשפט וביקש לבטל את פסק הדין.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש".
5. יצוין כי מדובר בעבירה שנאכפה באמצעות מכשור אלקטרוני, מצלמה.
6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. משלוח הדו"ח באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הפריך את חזקת המסירה.

9. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הראוי לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 15.2.18 על פי שובר שיונפק לו במזכירות בית המשפט.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ח, 09 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.